

Česko – Lichtenštejnsko DNES

Historický spolek Liechtenstein, o. s.

PRINC CONSTANTIN Z LIECHTENSTEINU NAVŠTÍVIL STŘEDNÍ ČECHY

Významnou součástí majetku knížecího rodu Liechtensteinů v zemích Koruny české, byla do roku 1933 panství na území dnešního Středočeského kraje. Jejich podstatnou část koupil v roce 1623 kníže Karel I. z Liechtensteina od císařského generalissima Albrechta z Valdštejna. Ten sám je získal od císaře Ferdinanda II., jako konfiskáty po v roce 1618 vymřelém rodu Smiřických ze Smiřic.

Přijetí lichtenštejnských hostů na radnici královského města Kolína starostou Mgr. et Bc. Vítem Rakušanem.

Na pozvání ing. Pavla Juřika, předsedy Historického spolku Liechtenstein, o. s., přijel ve dnech 31. května až 1. června na bývalá středočeská panství Jeho Jasnost Constantin princ z Liechtensteina. Protože přijel v zastoupení svého otce vládnoucího knížete Hanse-Adama II., doprovázela ho i velvyslankyně Lichtenštejnska v České republice J. J. Marie-Pia Kothbauer princezna Liechtenstein. Jednalo se pravděpodobně o první návštěvu člena rodu v této oblasti od roku 1936.

Cílem soukromé návštěvy bylo otevřít výstavu „**Vévodkyně Savojská – velká dobrodějka Černokostelecka**“ v Kostelci

nad černými lesy, pokřtít knihu ing. Pavla Juřika „**Dominia Smiřických a Liechtensteinů v Čechách**“ a navštívit místa spojená s Liechtensteiny a s životem vévodkyně Savojské.

Vzácná návštěva přijela nejprve krátce před polednem 31. května do královského města Kolína, zalitého sluncem. Před radnicí ji uvítala čestná stráž „**Pánů z Kolína**“ a starosta města Mgr. et Bc. Vít Rakušan, s dalšími zástupci města a regionu. Po prohlídce obřadní síně radnice hosté navštívili opravenou synagogu, chrám sv. Bartoloměje, který prochází rozsáhlou rekonstrukcí a historické centrum města. Návštěva byla završena slavnostním obědem.

Princ Constantin s paní velvyslankyní a s „Pány z Kolína“ po položení kytice u památníku na Křečhoři.

Další kroky hostů vedly k památníku bitvy u Kolína (18. 6. 1757) na Křečhoři. O vítězství v této klíčové bitvě sedmileté války se zasloužilo i císařské dělostřelectvo, které v letech 1744-1756 prošlo zásadní reformou, pod vedením diplomata, dvořana a vojevůdce knížete Josefa Václava z Liechtensteina. U památníku princ položil kytici karafiátů v heraldických barvách Liechtensteinů. Čestnou stráž opět vytvořili „**Páni z Kolína**“, zatímco dělostřelecká baterie kapitána Bärenkoppa, s replikou kanónu vyrobené podle „**Liechtensteinoiví reformy**“, vypálilo několik čestných salv.

Další zastávkou prince Constantina z Liechtensteinu byl bývalý lovecký zámek Liechtensteinů v Radimi u Kolína. Zámek knížecí rod prodal za 1. pozemkové reformy roku 1927. Současní majitelé manželé Dotlačilovi ho celkově opravili, zařídili cenným mobiliářem a zpřístupnili veřejnosti.

Princ s paní velvyslankyní si prohlédli interiér zámku a ochutnali historické speciality v černé kuchyni. Nakonec princ Constantin otevřel zámeckou kavárnu a využil možnost k neformální schůzce s majiteli zámku.

Posledním bodem náročného programu byla návštěva města Říčany. Po přátelském rozhovoru s vedením města, hosté navštívili kostel sv. Petra a Pavla, o jehož barokní podobu se zasloužila vévodkyně de Savoy-Carignano.

Princ Constantin přešeknutím lana otevřel zámeckou cukrárnu v Radimi.

NÁVŠTĚVA PRINCE VE SPOLEČNOSTI ŠKODA-AUTO

V pátek 1. června ráno Jeho Jasnost princ Constantin z Liechtensteinu, v doprovodu lichtenštejnské velvyslankyně Marie-Pii Kothbauer princezny Liechtenstein, navštívil automobilku Škoda Auto v Mladé Boleslavi. Cílem této návštěvy bylo nejen seznámení se s nejvýznamnějším průmyslovým podnikem v České republice, ale také

s odběratelem lichtenštejnské firmy ThyssenKrupp Presta. Ta je největším světovým výrobcem bezpečnostních hřidelů volantů a vačkových hřidelů. Hosté se seznámili s historií a současností automobilky Škoda a prohlédli si také několik moderních výrobních hal a muzeum automobilky.

Jeho Jasnost princ Constantin z Liechtensteinu a Jeji Jasnost Marie-Pia Kothbauer princezna Liechtenstein při návštěvě jednoho z výrobních závodů společnosti Škoda Auto v Mladé Boleslavi. Nový sportovní model Škody Fabie je velmi zaujal.

VÝSTAVA V KOSTELCI NAD ČERNÝMI LESY

Princ Constantin z Liechtensteinu 1. června 2012 zahájil výstavu o životě Marie Terezie vévodkyně Savojské.

Město Kostelec nad černými lesy a jeho Muzeum hrncířství, se ve spolupráci s Historickým spolkem Liechtenstein, o. s., rozhodlo k průkopnickému činu. Uspořádalo unikátní výstavu „**Vévodkyně Savojská – velká dobrodějka Černokostecka**“, aby připomělo jednu z nejzajímavějších osobností rodu Liechtensteinů a svou dobrodějku - Marii Teresii Annu Felicitas rozenou princeznu z Liechtensteinu (1694-1772). Princezna byla dcerou knížete Jana Adama I., zakladatele lichtenštejnského knížectví.

Mladá princezna v roce 1712 zdědila panství Černý Kostelec, Škvorec, Říčany a Úhřetěves. Později k nim přikoupila Plaňany, Rataje nad Sázavou, Kounice a Čechy pod Kosířem. V říjnu 1713 se v zámecké kapli v Kostelci nad černými lesy provdala za vojevůdce Tomasse vévodu de Savoy-Carignano, prince z Piemontu, hraběte de Sossoins a ze Saluzza (1687-1729), který byl synovcem císařského vojevůdce prince Evžena Savojského. Měli jediného syna Jeana Francois (1714-1734), který bohužel zemřel v mládí na vojenském tažení v Německu.

Vévodkyně Savojská se stala známou svou mimořádnou podporou charity. Na středočeských panstvích vybudovala nebo opravila na tři desítky kostelů, dala vystavět chudobince v Kostelci nad černými lesy a v Kounicích, platila ze svého nákladu na farní školy a otevřela své dveře poddaným, pokud se domnívali, že s nimi panští úředníci zacházejí nezákonně. V roce 1763 propustila z poddanství černokostecké měšťany.

Za její vlády byl také barokně přestavěn černokostecký zámek a vybudován farní kostel sv. Andělů strážných. Kromě černokosteckého zámku byly jejími sídly také zámek ve Škvorci u Prahy a v Kolodějích, kde dala přestavět renesanční zámek v barokním slohu.

Zámecká kaple černokosteckého zámku pamatuje sňatek princezny Marie Terezie z Liechtensteinu s vévodou Tomassem Savojským.

Portrét vévodkyně Savojské (s vdovským závojem ve vlasech), zapůjčený ze sbírek zámku Valtice.

Ve Vídni si vévodkyně vybudovala trvalý památník, když zde založila *Savojskou rytířskou akademii* pro vzdělávání šlechticů, která se stala proslulou svou kvalitou. Založila zde také *Nadaci savojských dam* pro zchudlé šlechtičny. V chrámu sv. Mořice dala vybudovat Savojskou kapli, kde byla pohřbena vedle svého manžela. V této kapli byl pohřben i vojevůdce princ Evžen Savojský.

Vévodkyně byla pohřbena v Savojské kapli v chrámu sv. Štěpána ve Vídni, kterou dala vybudovat, po boku svého manžela. Pro svou dobrotu byla lidem nazývána „*Bílou paní*“ nebo „*Cafojku*“.

Na výstavě je možné spatřit mnoho zajímavých exponátů, např. tzv. Zlatou knihu černokosteckou z 2. poloviny 17. století (urbář), portrét paní vévodkyně (zapůjčen ze zámku Valtice), původní barokní chrlice z černokosteckého zámku nebo kopie svatební smlouvy a listiny, kterou byli černokosteckí měšťané v roce 1763 propuštěni z poddanství. Fotografie připomínají nejvýznamnější církevní stavby, jejichž opravy nebo stavbu paní vévodkyně financovala.

Výstava také přináší informace o historii a nejvýznamnějších osobnostech rodu Liechtensteinů a o historii a současnosti Knížectví Lichtenštejn. Nechybí ani ukázka lichtenštejnských poštovních známek, které letos v únoru oslavily své 100. výročí.

Výstava se koná v Muzeu hrncířství v Kostelci nad černými lesy do 31. 7. 2012.

KOSTelec NAD ČERNÝMI LESY: MŠE SVATÁ ZA DOBROTIVOU VÉVODKYNI

Závěrem dvoudenní soukromé návštěvy prince Constantina z Liechtensteinu a lichtenštejnské velvyslankyně Marie-Pii Kothbauer princezny Liechtenstein (31. 5. – 1. 6.), byla slavnostní bohoslužba za spásu duše Její Osvícenosti Marie Terezie vévodkyně de Savoy-Carignano.

V pátek 1. června před 17.00 vstoupili čestní hosté do farního kostela sv. Andělů strážných v Kostelci nad černými lesy, který byl zaplněn do posledního místa. Za velebných tónů varhan do chrámu vešel průvod kněží zakončený Mons. Dominikem kardinálem Dukou arcibiskupem pražským a primasem českým.

Ve své promluvě pan kardinál mimo jiné řekl, že není důležité být šlechticem, ale mít dobré srdce a být schopen se obětovat i pro své blízké. Příkladem mohou být matky, které když přivádí na svět nový život, svůj dávají všanc... Kardinál Duka připoměl mimořádnou péči vévodkyně Savojské o své poddané, která v její době překračovala obvyklá měřítká a označil ji za vzor hodný následování.

Paní vévodkyně si za svou dobrotu přála, aby se za ni každoročně sloužily dvě mše svaté. V roce 2012 se jí toto přání, po mnoha desetiletích přerušené tradice, opět splnilo (zádušní mše se konala již v únoru 2012). Část promluv byla čtena i v německém jazyce. Princ i princezna se zúčastnili svatého přijímání a na závěr jim dvě malé děti předali kytice.

Po mši svaté se na místní faře konalo neformální setkání hostů s panem kardinálem a místními farníky. Ti zdůraznili,

že odkaz vévodkyně Savojské je stále živý a inspirující. Je zajímavé, že poslední známým členem rodu, který navštívil Kostelec nad černými lesy, byl v roce 1936 princ František Josef II. (otec dnešního vládnoucího knížete Hanse-Adama II. a dědeček prince Constantina).

Věříme, že vztahy mezi Liechtensteiny a krajem jejich předků, byly obnoveny a budou se dále rozvíjet. Námětů na vzájemnou spolupráci města a obcí středních Čech, s rodem Liechtensteinů, i s knížectvím, existuje celá řada.

Kardinál Dominik Duka při promluvě na slavnostní mši svaté v chrámu sv. Andělů strážných, sloužené jako poděkování vévodkyni Marii Terezii de Savoy-Carignano.

Kardinál Dominik Duka při bohoslužbě v Kostelci nad černými lesy (chrám sv. Andělů strážných).

Setkání hostů s panem kardinálem a farníky, po mši svaté na farním úřadě v Kostelci nad černými lesy, bylo velmi přátelské a neformální.

Liechtensteinové v České televizi

8. 6. ČT1 „Před půlnocí“: Zámecká dáma, rozhovor s Ivanou Holáskovou, kastelánkou zámku Lednice.

17. 6. ČT1 „Toulavá kamera“: Kostelec nad černými lesy a výstava o vévodkyni Savojské.

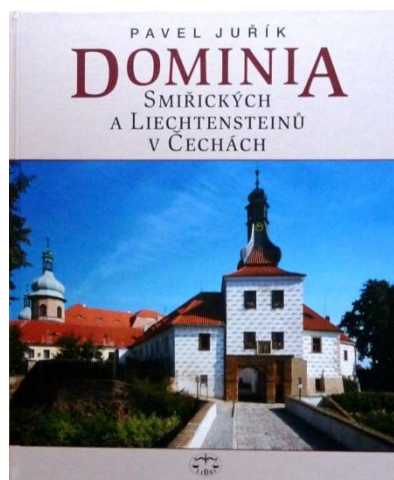
NOVÁ KNIHA: DOMINIA SMIRICKÝCH A LIECHTENSTEINŮ V ČECHÁCH

V pátek 1. června se v kavárně Modré dveře v Kostelci nad černými lesy konal křest knihy ing. Pavla Juříka „*Dominia Smirických a Liechtensteinů v Čechách*“, kterou vydalo nakladatelství Libri. Kmotry knihy se stali J. J. princ Constantin z Liechtensteinu a ing. Jan Svatoš, starosta města Kostelce nad černými lesy. Kniha přináší zřejmě poprvé souhrn informací o jednom z nejvýznamnějších českých panských rodů Smirických ze Smiřic a jejich sídlech.

Páni ze Smiřic byli nejbohatším českým šlechtickým rodem, před stavovským povstáním v roce 1618. Albrecht Jan Smirický také aspiroval na českou královskou korunu, ale náhle zemřel (zřejmě na tuberkulózu). Panství Smirických pak získal jejich příbuzný Albrecht z Valdštejna.

Protože velkou část jejich panství v roce 1623 koupil Karel I. z Liechtensteinu, je další část knihy věnována historii rodu Liechtensteinů a jejich panství v Čechách. Vzhledem k tomu, že od vydání předchozí knihy „*Moravská dominia Liechtensteinů a Dietrichsteinů*“ (září 2009) došlo

k významnému rozvoji česko-lichtenštejnských vztahů, je tomuto tématu věnována závěrečná část knihy.

LIECHTENŠTEJNSKÁ VELVYSLANKYNĚ NAVŠTÍVILA OLMOUCKÝ KRAJ

Mimořádná a zplnomocněná velvyslankyně Knížectví Lichtenštejn v České republice, Její Jasnost Marie-Pia Kothbauer princezna Liechtenstein, navštívila ve dnech 2. – 4. května 2012 pracovně Brno, Olomoucko a severní Moravu. Cílem její návštěvy bylo seznámit se s regiony, se kterými je její země, i vládnoucí rod, spojen po staletí.

Nejprve se paní velvyslankyně setkala s hejtmánem Jihomoravského kraje Dr. Michalem Haškem a prohlédla si v Brně vilu Tugendhat. Poté odjela do Olomouce, kde se setkala s náměstkem hejtmana Olomouckého kraje Radovanem Rašťákem.

Ve čtvrtek 3. 5. se Její Jasnost setkala s hejtmánem Moravskoslezského kraje Jaroslavem Palasem, se kterým diskutovala na téma meziregionální spolupráce.

Lichtenštejnsko má totiž v této oblasti bohaté zkušenosti, díky své poloze mezi Rakouskem a Švýcarskem v údolí Alpského Rýna. Hejtmán navázal, že vzhledem k zakládanému Evropskému seskupení územní spolupráce TRITIA (mezi Moravskoslezským krajem, Slezským a Opolským vojvodstvím a Žilinským samosprávným krajem) může být zkušenost Lichtenštejnska užitečná i pro Moravskoslezský kraj.

V oblasti školství se Lichtenštejnsko orientuje na oblast mobilit a např. s využitím Norských fondů přijely dosud do Lichtenštejnska studovat (architekturu a ekonomii) více než tři desítky studentů z ČR. Lichtenštejnské školství a podpora vědy patří mezi nejlepší na světě.

Lichtenštejnská velvyslankyně Marie-Pia Kothbauer princezna Liechtenstein na setkání s hejtmánem Moravsko-Slezského kraje Jaroslavem Palasem.

Paní velvyslankyně při prohlídce města Opavy, u kterého obdivovala krásně opravené památky.

Knížectví je proslulé dlouhodobou a cílevědomou podporou školství a vědy, které jsou cílevědomou investicí do budoucnosti země. Lichtenštejnsko nemá surovinové zdroje, musí proto vytvářet know-how a vyrábět produkty nebo poskytovat služby, s vysokou přidanou hodnotou.

Vše, co lichtenštejnské firmy produkují, patří ke světové špičce (strojírenství, chemie apod.). Polovina pracovníků v zemi dojíždí denně z Rakouska a Švýcarska. Současně lichtenštejnské firmy v zahraničí zaměstnávají více pracovníků (cca 35.000), než má knížectví občanů.

Princezna v pátek 4. 5. poprvé navštívila Opavu, jejíž znak (vévodství opavské) nalezneme na knížecím erbu, i státním znaku Lichtenštejnska. Po procházce městem řekla: „*Město na mě udělalo velký dojem tím, jak je všechno krásně opraveno. Velice mě zaujaly budovy univerzity.*“

Opavský Deník 4. 5. o její návštěvě napsal: „*Na radnici a poté na procházce městem jste tak mohli ve čtvrtce odpoledne potkat jemně nalíčenou usměvavou dámu v*

BLAHOPŘEJEME: 45. VÝROČÍ KNÍŽECÍ SVATBY VE VADUZU

Dne 30. července 1967 se v katedrále sv. Florina ve Vaduzu konala svatba korunního prince a dnešního vládnoucího knížete Hanse-Adama II. z Liechtensteinu (*1945 Curych) a Marie Aglaë hraběnky Kinské z Vchynic a Tetova (*1940 Praha). Jejich manželství je obdařeno čtyřmi potomky: korunní princ Alois, princové Maxmilián a Constantin a dcera Tatjana. Mají také na dvě desítky vnoučat. V roce 1968 novomanželé poprvé navštívili soukromě Československo.

Přejeme knížecímu páru k jejich safírové svatbě vše nejlepší, především pevné zdraví.

Historický spolek Liechtenstein, o. s.

Znaky Opavska, Krnovska a Slezska nalezneme v dolní polovině erbu Liechtensteinů dodnes.

modrém bez jediného šperku. Kalhotový kostým doplňovaly kvalitní hodinky a lodičky téže barvy. A pokud stále nemáte představu, jak taková moderní princezna vypadá, pak vezte, že něco na způsob „nenápadného půvabu aristokracie“.

Pracovní návštěvu paní velvyslankyně ukončila na zámku ve Velkých Losinách. „*Velké Losiny byly posledním působištěm mého otce,*“ řekla a doplnila: „*Již jsem jednou v Losinách byla před několika lety s částí mé rodiny společně s korunním princem Aloisem a tetou, která chodila v Šumperku do školy.*“

Vzácná návštěva navštívila také město Krnov, jehož znak také nalezneme v erbu Liechtensteinů a státním znaku knížectví. Lichtensteinové zanechali mnoho stop i zde. Financovali například opravu vyhořelého poutního kostela Panny Marie Sedmibolestné ve Cvilíně, podpořili výstavbu Střeleckého domu, stavbu krnovské nemocnice, darovali městu pozemky pro vznik Mikulášské ulice nebo pozemek pro stavbu gymnázia. Postavili také rozhlednu na Cvilíně, která je nejznámější dominantou Krnova.

Korunní princ Hans-Adam z Liechtensteinu a Marie Aglaë hraběnka Kinská z Vchynic a Tetova při svatebním obřadu ve Vaduzu.

BITVA U KOLÍNA – ÚSPĚŠNÁ ZKOUŠKA LIECHTENSTEINOVY ARTILÉRIE

Bitva u Kolína patří mezi nejvýznamnější vojenská střetnutí na území České republiky. Vítězství císařských zbraní 18. června 1757 umožnilo nejen dostat z obležení Prahu, ale zabránilo také útoku pruské armády na Vídeň. Díky tomu nejspíš nedošlo k připojení českých zemí k Prusku, podobně jako u Horní a Dolní Lužice a nedošlo k poněmčení českého národa.

Kromě štěstí, které tentokrát stálo při maršálu Leopoldovi hraběti Daunovi, statečnosti jeho důstojníků a vojáků, se na vítězství vojsk Marie Terezie podílelo také nové císařské dělostřelectvo. To právě prošlo zásadní reformou vedenou diplomatem a vojevůdcem knížetem Josefem Václavem z Liechtensteina – to byl jeden z důvodů, proč bojiště na Křechoři dne 31. 5. 2012 navštívil princ Constantin z Liechtensteina.

Princ Constantin z Liechtensteina a velvyslankyně Lichtenštejnska v ČR Marie-Pia Kothbauer navštívili 31. 5. 2012 památník bitvy u Kolína (dělostřelecká baterie kapitána Johanna Wenzela von Bärnkoppa s funkční replikou kanónu, v dobových uniformách).

Otec rakouského dělostřelectva

„Otec rakouské artilerie“ Josef Václav kníže Liechtenstein (9. 8. 1696 Praha – 10. 2. 1772 Vídeň) se narodil jako syn polního podmaršálka Philippa Erasma z Liechtensteina (1664-1704). Jeho otec sloužil v císařské armádě, bojoval v Itálii pod velením prince Evžena Savojského a padl v bitvě u Castelnovo. Říká se, že mladý kníže Josef Václav *„měl armádu v krvi“*. Velký talent prokázal nejen v diplomacii, ale především ve vojenské taktice a v organizaci armády.

V armádě díky svým schopnostem dosáhl poměrně rychle hodnosti polního maršála. Pak se vydal na dráhu císařského diplomata a v roce 1735 odjel jako vyslanec do Berlína a roku 1741 do Paříže. Po prohrané bitvě u Chotusic u Čáslavi 17. května 1742 navrhl císařovně reformovat dělostřelectvo a ta mu roku 1744 tento náročný úkol svěřila.

Kníže Josef Václav z Liechtensteina – otec rakouského dělostřelectva (sbírka zámku Lednice).

Kníže Liechtenstein se energicky pustil do reforem. Sehnal schopné dělostřelecké odborníky, zmenšil počet ráží kanónů, zavedl jejich průmyslovou výrobu, vyvíjel novou munici. Byly vydány nové předpisy. Dělostřelci se školili v balistice, matematice a taktice, jejich schopnosti byly každoročně prověřovány na zkouškách a střelbách.

Štáb dělostřelectva sídlil v Českých Budějovicích a v nedalekém Rudolfově vznikla škola. Velké dělostřelecké cvičiště bylo u Týna nad Vltavou (tzv. Velký depot). Dvě třetiny dělostřelců pocházely z Čech.

Poprvé pruský král Bedřich II. poznal sílu *„Liechtensteinova“* dělostřelectva v bitvě u Kolína 18. června 1757. Jeho armádu zde *„přivítala“* nečekaně přesná a mohutná palba kanónů císařské artilerie. Když král Bedřich II. zaregistroval palbu prý řekl: *„Nepřítel má výhodu početní převahy a lepší dělostřelectvo. Dělá Liechtensteinovi čest.“*

Záslouhou knížete Josefa Václava z Liechtensteina se rakouské dělostřelectvo stalo nejobávanější zbraní rakouské armády, až do konce monarchie. Na tuto tradici navázala československá i česká armáda.

Literatura:

Pavel Juřík, Moravská dominia Liechtensteinů a Dietrichsteinů (Libri, 2009)

PTALI JSTE SE: KONFISKACE MAJETKU LICHTENŠTEJNSKÝCH OBČANŮ V ČR V ROCE 1945 PŘÍPAD BARONA JOHANNA ALEXANDERA VON KÖNIGSWART

Konfiskace majetku, podle tzv. Benešových dekretů, se v roce 1945 netýkala jen členů knížecí rodiny, ale i dalších občanů neutrálního Lichtenštejnska. Asi nejznámějším případem je konfiskace majetku Johanna Alexandra barona Königswartera, který byl židovského původu.

Počátky jeho rodiny můžeme sledovat do 3. čtvrtiny 18. století, kdy žila v západočeském Kynžvartu (Königswart). Jeho předkové byli úspěšní obchodníci, kteří se stali bankéři ve Frankfurtu, Hamburku, Vídni a Paříži.

Jonas Markus von Königswarter (1807-1871) se oženil s Josefínou von Königswarter z vídeňské větve rodiny a zdědil její velký majetek. V podnikání se mu dařilo a díky tomu se zařadil mezi nejvýznamnější bankéře mocnářství. Zasloužil se o rozvoj železnic, od roku 1850 byl ředitelem Rakouské národní banky a o pět let později patřil mezi zakladatele největší obchodní banky Creditanstalt.

Jonas Markus Königswarter byl také velkým mecenášem židovské komunity. Za své zásluhy získal od císaře v lednu 1860 Řád železné koruny III. třídy a díky tomu byl povýšen do stavu svoboných pánů. O deset let později byl povýšen na barona. Ve své závěti uvedl, že pokud by jeho potomci přestoupili na křesťanskou víru, musí zaplatit židovské obci ohromnou pokutu ve výši 1 milionu zlatých.

Jeho syn Moritz (1837-1893) byl také úspěšným bankéřem a investorem. Byl velkým mecenášem a sběratelem umění. Za finanční krize v roce 1873 poskytl vládě cenné rady, za což mu císař udělil Řád Františka Josefa a jmenoval ho doživotně členem panské sněmovny Říšské rady.

Baron Moritz koupil několik velkostatků v Čechách a na Moravě: Nejdek, Děpoltovice a Horní Chodov (západní Čechy), Šebetov nedaleko Brna a Niederkreutzstetten v Rakousku a Csabacsüd a Cséhtélék v Maďarsku. V letech 1880-1889 dal přestavět a modernizovat zámek v Šebetově, kde dal postavit i plynárnu, která vyráběla plyn, který sloužil k vytápění a osvětlení zámku a hospodářského dvora.

Většinu jeho majetku zdědil mladší syn Hermann (1864-1915). Protože konvertoval na katolickou víru, musel zaplatit 1 milion zlatých pokuty. S Melanií von Ebeck (1864-?) měl jediného syna Johanna Alexandra von Königswarter (1890-?). Ten se oženil s Claire von Königswarter (1888-?).

Protože se Alexander von Königswarter stal terčem rasistických útoků v Třetí říši, pro svůj židovský původ,

požádal ve 30. letech 20. století o lichtenštejnské občanství, které mu bylo uděleno.

Občanství neutrálního Lichtenštejnska mu za 2. světové války zachránilo nejen život, ale i majetek na území Třetí říše a Protektorátu Čechy a Morava (4.000 hektarů velkostatku Šebetov). Situace se ale dramaticky změnila po květnu 1945, kdy byl podle Benešových dekretů označen za Němce a jeho majetek byl zkonfiskován. Baron marně žádal o pomoc švýcarské vyslanectví, i knížecího zmocněnce prince Karla Alfréda. Nakonec byl z Československa odsunut. V zámku v Šebetově dnes sídlí sociální ústav.

Jak ukázaly nedávné výzkumy českých historiků (např. PhDr. Ondřej Horák, PhDr. Václav Horčíčka) československé úřady jednaly s Lichtenštejnem od roku 1945 licoměrně. Lichtenštejnské občany považovaly účelově za Němce, zatímco u občanů Švýcarska tvrdily, že konfederace národnost nerozlišuje (což nebyla a není pravda – existují zde čtyři národnosti). Schovívaně přistupovaly i k občanům Rakouské republiky, kteří byli v letech 1938-1945 občany Třetí říše a sloužili třeba i v jejích ozbrojených silách a nakonec získali i finanční náhradu.

**Významný bankéř a mecenáš židovské komunity ve Vídni
Jonas Markus baron von Königswarter, erb Königswarterů.**

Literatura:

Jan Županič, Nová šlechta rakouského císařství, Agentura Pankrác, 2006
www.jewishencyclopedia.com

Prameny a fotografie: Pavel Juřík, Auto Škoda, Krnovský deník, Region Opavsko, Moravsko-slezský kraj, Libri, Wikipedia.